

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Pfv.II.20.693/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes neve

cím1

A felperes képviselője:

Dr. Karsay Zsófia ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes neve

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Csizmadia Zsolt ügyvéd

cím4

A per tárgya: gyermektartásdíj

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Törvényszék 2.Pf.20.446/2020/30.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Járásbíróság P.21.500/2019/56.

Rendelkező rész

A Kúria a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek – 15 nap alatt – 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A peres felek házastársak voltak, házasságukból 2010. november 27-én személyl utónevű gyermek született. A házasságot a Győri Járásbíróság P.21.186/2015/41. sorszámu ítéletével bontotta fel.

[2] 2017 márciusától júliusáig a felek a közös lakást együtt használták, a gyermeket közösen nevelték ország nevelban. Ezt követően a felperes elköltözött, és a gyermekkel már csak a kapcsolatot tartotta. Az alperes 2019 júliusában Magyarországra jött személylvel, azóta szülei lakásában élnek. A gyermek a helység nevel intézmény nevel Általános Iskola tanulója két tannyelvű oktatásban részesül, írási és olvasási nehézségei vannak, ezért magántanárhoz jár. A problémák leküzdéséhez pszichológus segítségét is igénybe vette az alperes. A gyermek a közösségbe, jelenlegi életkörülményeibe megfelelően beilleszkedett. Szabadidejében kézilabdázott, lovagol, hip-hop táncra jár. Tartásának havi indokolt költsége 90.000 forint, amelyből magántanár 10.000 forint, pszichológus 20.000 forint, lovaglás 30.000 forint.

[3] A felperes a gyermekkel a kapcsolatot folyamatosan és rendszeresen tartja. Havi nettó munkabére 1.800 euró, új házastársáé 1.100 euró. A Kollektív Szerződés szabályozta mind az előző, mind a jelenlegi munkáltatójánál a 13. és 14. havi munkabért is. Házastársával közösen terheli havi 720 euró lakbér és a lakás újra berendezésével kapcsolatosan felvett 15.000 eurós hitel havi 618 eurós törlesztése. Jelenleg a felperes és új házastársa szolgálati lakásban élnek, amely közel 100 négyzetméter alapterületű.

[4] Az alperes a cím5 szám alatt él szüleivel, 4 órás munkaviszonyban dolgozik, munkabére havonta 74-75.000 forint, valamint az édesapja után havi 63.000 forint ápolási díjban részesül. A hazaköltözése óta folyamatosan kapja a 13.700 forint összegű magyar családi pótlékot. Az időközbeni igényérvényesítésre tekintettel az nemzetiség nevel hatóságok megállapították a jogosultságát a magyar és az nemzetiség nevel családi pótlék közötti különbséget 56 %-ára, így visszamenőleg megkapta minden hónapra esően a 66-67 euró között mozgó családi pótlék kiegészítést, „Schulstartgeld” címen 324,48 euró utalást kapott, amely a családi pótlék kiegészítést is tartalmazta.

A felperes keresete és az alperes viszontkeresete

[5] A felperes keresetében a közös gyerekük feletti szülői felügyeleti jog kizárólagos gyakorlására való feljogosítást kérte és alperes kötelezését erre az esetre havonta 50.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére. Igényelte továbbá a kapcsolattartás szabályozását is.

[6] Alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Viszontkeresetében a felperest terhelő tartásdíj fizetési kötelezettség módosítását igényelte a felperes mindenkorl átlagos jövedelmének 12 %-a, de minimum havi 60.000 forint összeg munkáltató útján való letiltásával. Minden évben további 25.000 forint kiegészítő tartásdíj megfizetését (iskolakezdési költség és nyári táborokhoz történő hozzájárulás) is igényelte. Kérte a fogyasztói árindex növekedése mértékével történő külön intézkedés nélküli módosulásra vonatkozó rendelkezést is.

[7] A felperes az alperes viszontkeresetére tett ellenkérelmében visszamenőleg és a jövőre nézve is kérte azt elutasítani.

Az első-és a másodfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperest terhelő gyermektartásdíj összegét havi 50.000 forintra felemelte. A visszamenőleges felemelés folytán 2019. szeptember 1. és 2020. október 31. között keletkezett 416.000 forint gyermektartásdíj hátralék megfizetésére részletfizetést engedélyezett. Kötelezte a felperest, hogy 2019. szeptember 1-től kezdődően minden év szeptember 15-éig, valamint június 15-éig fizessen meg az alperesnek további 25.000 forint kiegészítő tartásdíjat az iskolakezdési, valamint a nyári táborok költségeihez történő hozzájárulás céljából. Ezt meghaladóan a bíróság a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte a felperest perköltség és viszontkereseti illeték viselésére.

[9] A felülvizsgálattal is érintett gyermektartásdíjra vonatkozó részében utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 4:210. §-ra, 4:216. §-ra, 4:218. §-ra.

[10] A bíróság kifejtette, hogy a megállapított tényállás szerint – az ítélethozatal időpontjában irányadó MNB árfolyamon 1 euró/363.03 forinttal számolva – a felperes havi nettó munkabére 650.000 forint körüli összegre tehető, tartásra szoruló hozzátartozója nincs, mivel házastársa dolgozik, a gyermekvárásra figyelemmel megfelelő szociális ellátásban részesül. Közös gyermekük még nem született meg.

[11] A jövedelemszámítás során a bíróság az ingóságok vásárlására felvett hitelt nem vette számításba, osztva a többségi bírói álláspontot arra vonatkozóan, hogy a tartásdíj megállapítását követően történő hitelfelvétel nem lehet kihatással a tartásdíj mértékére, mivel felvétele idején számolni kellett a gyermekkel szembeni kötelezettséggel (Kúria Joggyakorlat Elemző Csoport 2017.EL.II.JGY.P.1.).

[12] Alapvetően tévesen érvelt a felperes a kapcsolattartás költségeivel és a gyermek indokolt szükségleteivel összefüggésben. Az indokolt szükségletek általános jellegű meghatározása a kapcsolattartással felmerülő kiadást nem tartalmazza, mivel azt a kapcsolattartás szabályozásánál rendezi a Ptk. A két eltérő jogszabályhely a költségviselés szempontjából nem kapcsolható össze, a kötelezett szülő eseti kapcsolattartási költségeinek a gyermek havi átlagos rendszeres kiadásaiba való felszámítása kizárt. A költségek eltérő ténybeli alapja, felhasználása, célja a Ptk. 4:218. § (3) bekezdése szerint kiterjesztő értelmezést nem tesz lehetővé. A Ptk. 4:180. § (3) bekezdése alapján a szülők a gyermek elvitelével, utaztatásával kapcsolatos költségek viseléséről megállapodhatnak, ennek hiányában a bíróság a fő szabálytól eltérhet. Jelen esetben azonban erre nem volt mód.

[13] Az ítélkezési gyakorlat szerint a kötelezett átlagot meghaladó jövedelme esetén is a gyermek korának megfelelő szükségletéből kell kiindulni, és azok alapulvételével kell a tartás mértékét megállapítani (Kúria Pfv.II.21.265/2014.).

[14] A gyermek indokolt szükségleteinek költsége meghatározásánál a bíróság kifejtette, hogy a gyermektartásdíj rendeltetése nem a szűkös tartásra szorítás, a tartás összegének megállapításánál – a felek jövedelmi viszonyai mellett – az sem elhanyagolható mérlegelési szempont, hogy a szülők együttélése esetén milyen életkörülményeket tudnának biztosítani a gyermek részére. Következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a gondozó szülő nem köteles a gyermekkel kapcsolatos kiadások tételes, számlákkal való bizonyítására, és a kiskorú gyermek szükségletei nem szűkíthetők le fizikai ellátásának, lakhatásának, ételmezésének, ruházódásának költségeire.

[15] A gyermek indokolt szükségleteinek költsége megállapítása körében a bíróság ítélkezése alapjául az alperes által felsoroltakat (rezsi költség 10.000 forint, étkezés 30.000 forint, iskolai kiadások 5.000 forint, magántanár 10.000 forint, pszichológus 20.000 forint, lovaglás 30.000 forint, ruházat 10.000 forint) mérlegelése kiinduló pontjaként akként fogadta el, hogy szükséges és igazolt költségnek tekintette a felperes nyilatkozatával szemben a magántanár és a pszichológus költségét is. A lovaglás összegét a felperes külön nem vitatta, a bíróság ugyanakkor szükségesnek tartotta leszögezni, hogy a nyilvánvalóan luxus kiadás felmerülésére a felperes hozzájárulásával a szülők közös elhatározásából került sor (BH.2016.64.). Az egyéb, alperes által megjelölt tételeket a bíróság együttesen mérlegelve, a gyermek indokolt költsége havi összegét 100.000 forintban állapította meg. Ebből az összegből a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pontja szerint a gyermektartásdíj meghatározása (megváltoztatása) során a bíróságnak figyelembe kell vennie a gyermeknek és rá tekintettel az őt nevelő szülőnek juttatott gyermekvédelmi, családtámogatási, társadalombiztosítási és szociális ellátásokat is. A gyermek neveléséhez az alperes két államtól is hozzájárulást kap.

[16] Az alperes összesen 138.000 forint jövedelemmel rendelkezik. A bíróság megítélése szerint szülei természetbeni segítsége – lakhatás biztosítása – nélkül a gyermekkel együtt létfenntartását is nehezen biztosítaná. Részéről a nem forintosítható természetbeni tartás, gondoskodás, ételmezés, mosás, vásárlás, stb. tevékenységekben nyilvánul meg a tartási kötelezettség, az anyagi terheket túlnyomó részt a felperesnek kell viselnie. A kiemelkedő mértékű családtámogatás az adott gyermek esetében nem arra szolgál, hogy a szűkösebb hazai viszonyokra utalva az állami juttatások felmentést adjanak a megfelelő színvonalú tartásdíj fizetése alól. A felperes keresetében maga is 50.000 forintra tartott igényt a szülői felügyelet megváltoztatása esetére.

[17] A viszontkeresetet a bíróság a tartásdíj összegét illetően egyebekben nem találta alaposnak, illetve annak valorizációjáról a nemzeti különbségeken túl a törvényi rendelkezés problematikája okán nem rendelkezett. A közvetlen bírósági felhívást sem ítélte a bíróság alkalmazhatónak, mivel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról az Európai Parlament és a Tanács 2012. december 12-ei 1215/2012/EU rendelete 6. szakaszának 24. cikke kizárólagos joghatóságot állapít meg a határozatok végrehajtásával kapcsolatos eljárásokra annak a tagállamnak a bíróságai számára, ahol a határozatot végrehajtották, vagy ahol azt végre kell hajtani.

[18] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az illeték valamint az alperesi perköltség fizetésére.

[19] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Magyarországra költözés körülményváltozásként értékelendő figyelemmel arra, hogy személyl óvodásból kisiskolás lett, tanulmányait ország nevelben kezdte meg, majd Magyarországon folytatta, szülei ténylegesen az ítélethozatalt követően is egy fedél alatt lakva nevelték őt, ezt követően költöztek külön. Ezért a lakhatási, megélhetési költségek lényegesen változtak.

[20] Az elsőfokú bíróság helyes, okszerű indokát adta annak, hogy a tartásdíj mértéke megváltoztatása körében milyen szempontok mentén értékelte a kapcsolattartás, hiteltörlesztés, egyéb kiadások feltárt adatait.

[21] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az alperes jövedelmi viszonyait is, a családtámogatási ellátások ugyanis nem „jövedelmi” adatként, hanem a Ptk. 4:218. § e) pontja alá tartozó támogatásként vehetők figyelembe a tartásdíj meghatározása során.

[22] Az elsőfokú bíróság döntése okszerű és helyes a gyermek indokolt szükségletei meghatározása tekintetében is.

[23] Az újabb eltartásra szoruló kiskorú gyermek érkezése csak akkor volna a tartásdíj csökkentésére alapot adó körülménynek tekinthető, ha ezen gyermek tartási igénye, szükséglete meghaladná a felperes tartásdíj alapját adóan figyelembe vehető jövedelméből egy gyermekre esően átlagosan számítható 15%-25 %-ot, és a felperes így saját szükséges tartása korlátozásával sem lenne képes perbeli gyermeke számára a szükségleteihez igazodó arányos tartás nyújtására. Jelen esetben azonban nem ez a helyzet.

[24] Az elsőfokú bíróság helyes számítása szerint figyelembe vett 100.000 forint az indokolt havi tartási szükséglet, melyből körülbelül 47.500 forint az állam által folyósított juttatás. A Ptk. 4:201. § (3) bekezdése szerint a tartásra kötelezett részéről a tartásra jogosult tekintetében végzett gondozási feladatokkal járó tevékenység és egyéb teher a tartási kötelezettség megállapításánál figyelembe veendő.

[25] A Ptk. 4:216. § rögzíti, hogy a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a külön élő elsősorban pénzben teljesíti. Így azzal, hogy a fennmaradó szükségletek formális fedezete szinte kizárólag a felperest terheli a tartásdíj 50.000 forintra történő emelésével, nem jogszabálysértő rendelkezés.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

[26] A felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság ítéletének az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedő megváltoztatását, és az alperes viszontkeresetének elutasítását kérte perköltség viselésre kötelezésével.

[27] Felperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok jogszabálysértő módon emelték fel a személyl után fizetendő gyermektartásdíj mértékét 50.000 forintra. Az ítéletek sértik a Ptk. 4:216. § (1) bekezdését. Jogszabálysértő, hogy az alperes természetbeni gondozására figyelemmel a gyermekkel összefüggő valamennyi, az államok által nem fedezett költséget a felperesre telepítették.

[28] A BH.2019.112. számú eseti döntés is utal arra, hogy a természetbeni tartás nem forintosítható, és a gyermektartásdíj megállapításánál a bíróságnak a tartás terheit a szülők között arányosan kell megosztania a természetbeni tartás figyelembevételével.

[29] A kialakult bírói gyakorlat alapján a Ptk. 4:216. § (1) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy a gondozó szülő a gyermeket kizárólag természetben tartja, míg a külön élő szülő viseli a gyermek összes olyan pénzben kifejezhető költségét, amit az állami vagy egyéb juttatások nem fedeznek. A Ptk. 4:216. § (1) bekezdését jelen esetben helyesen úgy kellett volna alkalmazni, hogy az eljáró bíróságok az állami támogatással nem fedezett költségeket (52.500 forint) megosztja a szülők között azzal, hogy az alperes természetbeni tartását és a szülők vagyoni, jövedelmi helyzetét is figyelembe veszi.

[30] Az ítélet gyermektartásdíjra vonatkozó rendelkezései sértik a Ptk. 4:218. § (1) bekezdésének b) pontjában foglaltakat, mert az első- és másodfokú bíróság a felperes vagyoni-, jövedelmi viszonyait nem vette figyelembe kizárólag arra hivatkozva, hogy az elért jövedelme alapján a felperes a havi 50.000 forintot képes fizetni.

[31] Az eljáró bíróságoknak figyelembe kellett volna venniük, hogy a felperes a kapcsolattartásra ország nevelből pénteken érkezik, aznap vissza kell utaznia, majd vasárnap ugyanezt a kört meg kell tennie. Egy hétvégi láthatás költsége 160 euró benzinköltséget jelent, így a kapcsolattartás havonta 320 euró, ami az egyéb rendszeres kiadások, és egy másik gyermek tartása mellett felperes által nem kitermelhető, ez pedig ahhoz vezet, hogy nem tudná a szoros kapcsolatot tartani a gyermekkel, ellehetetlenülne az apai kapcsolattartás, ami személyl kiegyensúlyozott fejlődésének rovására menne. Figyelembe kell venni az utazási költségek mellett az autó szervízköltségeit is.

[32] A felperes felesége jelenleg nem dolgozik, szülési támogatáson (Notstandhilfe) van, és gyermekük születése is jelentős összeggel terheli a havi kiadásokat.

[33] A gyermek indokolt kiadása és vagyoni, jövedelmi helyzete jogszerű figyelembevételével megállapítható, hogy a korábban megítélt gyermektartásdíjnál a felperes nem tud magasabb összeget fizetni.

[34] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem „elutasítását” és a másodfokú bíróság ítéletének „jövahagyását” kérte a felperes perköltségben való marasztalásával.

[35] Az első- és másodfokú bíróság ítéletének részletes idézésével mutatott rá arra, hogy az abban foglaltakkal mindenben egyetért.

[36] Hivatkozása szerint megfelelő szervezés mellett a felperes csökkenteni tudná a láthatással kapcsolatos költségeit, ha az ide utazást követően a gyermekkel nem utazna azonnal vissza, csak a láthatás után.

[37] A bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján zárt logikai láncot alkotó, konzisztens érveléssel hozták meg döntésüket, ahol kifejezetten figyelemmel voltak a felperes által a felülvizsgálati kérelemben előadottakra és kellő indokát adták e körben a döntésüknek.

A Kúria döntése és jogi indokai

[38] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[39] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati kérelem keretei között az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

[40] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát, a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Ezen szabály alkalmazhatóságát részletezi az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatályba lépését követően történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári Jogegységi Határozat folytán a Pp. alkalmazása körében megfelelően irányadó 1/2016. (II. 15.) PK vélemény is.

[41] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 279. §-nak megsértését nem állította, ezért jelen eljárásban is a jogerős ítéleti tényállás volt az irányadó.

[42] A felperes ezen eljárásban nem vitatta, hogy a gyermek indokolt szükséglete havi 100.000 forintban állapítható meg. Ebből az összegből kiindulva a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pontja szerint a gyermektartásdíj meghatározása (megváltoztatása) során a bíróságnak figyelembe kell venni a gyermeknek és rá tekintettel az őt nevelő szülőnek juttatott gyermekvédelmi, családtámogatási, társadalombiztosítási és szociális ellátásokat is. A gyermek neveléséhez az alperes két államtól kap hozzájárulást, összesen 47.500 forint összegben.

[43] A gyermekek jogairól szóló New York-i Egyezményből (amelyet Magyarországon az 1991. évi LXIV. törvénnyel iktattak a jogrendbe) és az Alaptörvényből következően a Ptk. 4:216. §-a szerint a gyermektartás a szülők közös felelőssége.

[44] A szülők tartási kötelezettsége a gyermekek természetbeni tartását (tényleges gondozását, felügyeletét, ápolását) és a szükségletei kielégítése anyagi fedezetének biztosítását jelenti. A gondozó szülő által nyújtott vagyoni értéket jelentő, bár pénzben nem kifejezhető, nem forintosítható természetbeni tartás úgy értékelhető, hogy a tartás kötelezettségeihez a gondozó szülő alacsonyabb arányban köteles hozzájárulni (Pfv.II.20.957/2019/4.; Pfv.II.21.509/2021/4.).

[45] A bíróságok helyesen vonták vizsgálódási körükbe a szülők jövedelmi helyzetét és vagyoni viszonyait a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés d) pontjának alkalmazásával.

[46] A tartásdíj mértékét alapvetően a gyermek indokolt szüksége határozza meg. A szülők ezt kötelesek a természetben és a pénzben nyújtott támogatással biztosítani, és a szülő teljesítőképessége esetén ez jelenti a tartásdíj korlátját is (Pfv.II.20.368/2019/5.).

[47] Jelen esetben az alperes igazolt 138.000 forintos jövedelme – szülei természetbeni segítsége, ingyenes lakhatása biztosítása nélkül – a gyermekkel együtt a létfenntartását is veszélyeztetné. Ehhez képest a felperes – házastársa jövedelme nélkül – havonta nettó 1.800 euróra tesz szert, amelyet 14 hónapon keresztül folyósítanak részére.

[48] Fentiek alapján a másodfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes 50.000 forint tartási kötelezettsége nem eltűzött, arra teljesítőképés. A gondozó szülő mindennapi feladataira tekintettel – amelynek értéke pénzben nem kifejezhető – nem jogsértő a másodfokú bíróság döntése, figyelemmel az alperes jövedelmére, jelenlegi élethelyzetére, különösen pedig a gyermek érdekeire.

[49] Helyesen állapították meg a bíróságok, hogy a felperes kapcsolattartással felmerült költségei és a gyermek indokolt szükségletei között nem állapítható meg összefüggés, a kapcsolattartás költsége a fizetendő gyermektartásdíj mértékére nem lehet kihatással. A költségek felhasználásának eltérő célja miatt a Ptk. 4:218. § (3) bekezdésének kiterjesztő értelmezésére nincs jogszabályi lehetőség, a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az eseti kapcsolattartás költségének a gyermek havi eltartási költségébe való beszámítása nem megengedett.

[50] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[51] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárással felmerült költsége megfizetésére a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdésének megfelelően. A felülvizsgálati eljárás költségének mértékét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pont, 3. § (1) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

[52] A pervesztes felperes köteles a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése szerinti le nem rótt minimális mértékű

felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére (50.000 forint – 18.000 forint=32.000 x 12, összesen 384.000 forint pertárgyérték alapján).

[53] A további felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

[54] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el a Pp. 420. §-a szerint.

Budapest, 2022. október 25.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró